

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ประจำปี 2558

โครงการวิจัยที่ 3050 – A029

ผลของวิตามินอีและสาหร่ายสไปรูลิน่าที่ผสมในอาหารพ่อแม่พันธุ์
กุ้งก้ามแดงต่อประสิทธิภาพการผลิตลูกกุ้ง

Effect of vitamin E and spirulina in broodstock diet on reproductive
performance of the redclaw crayfish (*Cherax quadricarinatus*)

หัวหน้าโครงการวิจัย

คุณหญิงโกมุท อุ๋นศรีส่ง

มูลนิธิโครงการหลวง

ได้รับทุนวิจัยสนับสนุนจากมูลนิธิโครงการหลวง

เดือนมีนาคม 2559

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ประจำปี 2558

โครงการวิจัยที่ 3050 – A029

ผลของวิตามินอีและสาหร่ายสไปรูลิน่าที่ผสมในอาหารพ่อแม่พันธุ์
กุ้งก้ามแดงต่อประสิทธิภาพการผลิตลูกกุ้ง

**Effect of vitamin E and spirulina in broodstock diet on reproductive
performance of the redclaw crayfish (*Cherax quadricarinatus*)**

หัวหน้าโครงการวิจัย

คุณหญิงโกมุต อุ่นศรีส่ง

มูลนิธิโครงการหลวง

คณะวิจัย

นางสุนีย์ พร โสภิน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

นายประสาน พร โสภิน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

นายวิศณุพร รัตนธวัชวงศ์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

นายวีระศักดิ์ โก๊ะเค้า

โครงการประมง มูลนิธิโครงการหลวง

นายสิทธิโชค เมืองภา

โครงการประมง มูลนิธิโครงการหลวง

นายณฐนน มาป้อ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

นายประยูร อาทิต

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

นายศรัทธา ตาละกา

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง

ได้รับทุนวิจัยสนับสนุนจากมูลนิธิโครงการหลวง

เดือนมีนาคม 2559

ผลของวิตามินอีและสาหร่ายสไปรูลิน่าที่ผสมในอาหารพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดง ต่อประสิทธิภาพการผลิตลูกกุ้ง

คุณหญิงโกมุท อุ่นศรีสง° สุจนีย์ พรโสภณ^๒ ประสาน พรโสภณ^๒ วิศณุพร รัตนตรัยวงศ์^๒
วีระศักดิ์ โกะเค้า^๓ สิทธิโชค เมืองภา^๓ ณฐนน มาป่อง^๒ ประยูร อาทิต^๒ และศรัทธา ตาละกา^๒

บทคัดย่อ

ผลของวิตามินอีและสาหร่ายสไปรูลิน่า ในอาหารพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดง ต่อประสิทธิภาพการผลิตลูกกุ้ง ดำเนินการทดลองระหว่างเดือนตุลาคม 2557 - กันยายน 2558 โดยเปรียบเทียบ 3 ชุดการทดลอง ได้แก่ ชุดการทดลองที่ 1 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัม อาหาร และวิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร ชุดการทดลองที่ 2 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร และชุดการทดลองที่ 3 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง เลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งด้วยอาหารทดลองทั้งสามชุดการทดลองในบ่อคอนกรีต ขนาด 2.45x3.76x0.70 เมตร ระดับน้ำลึก 0.3 เมตร ให้อาหารทดลองในอัตรา 1.5% ของน้ำหนักตัวต่อวัน ให้อาหารทดลองเป็นระยะเวลา 6 เดือน ผลการทดลอง พบว่า การเจริญเติบโตของพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดง ทั้ง 3 ชุดการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ด้านประสิทธิภาพการสืบพันธุ์วางไข่ของกุ้งก้ามแดง พบว่า อัตราแม่กุ้งมีไข่ครั้งแรก น้ำหนักเฉลี่ยแม่กุ้งพร้อมไข่ น้ำหนักเฉลี่ยแม่กุ้งหลังการปล่อยลูกกุ้ง จำนวนลูกกุ้งเฉลี่ย ต่อแม่กุ้ง น้ำหนัก 1 กรัม และน้ำหนักเฉลี่ยลูกกุ้งเมื่ออิสระจากแม่กุ้ง มีค่า 51.59 ± 27.49 , 58.10 ± 7.33 และ 63.74 ± 18.29 เปอร์เซ็นต์ ; 103.38 ± 11.83 , 107.18 ± 19.75 , 106.79 ± 7.26 กรัม ; 86.96 ± 12.28 , 96.56 ± 6.83 , 94.09 ± 5.23 กรัม ; 5.56 ± 2.05 , 4.95 ± 1.17 , 6.27 ± 1.28 ตัว ; 0.0335 ± 0.0012 , 0.0350 ± 0.0042 , 0.0346 ± 0.0011 กรัมต่อตัว ตามลำดับ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างชุดการทดลอง ($p>0.05$) และแม่พันธุ์กุ้งที่ให้อาหารเสริมด้วยสไปรูลิน่ามี เปอร์เซ็นต์การวางไข่เฉลี่ยครั้งแรกเร็วกว่าชุดการทดลองอื่น ๆ

คำสำคัญ: อาหารพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดง วิตามินอี สาหร่ายสไปรูลิน่า

๑. ผู้ประสานงานโครงการประมง มุลินธิโครงการหลวง
๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ กรมประมง
๓. มุลินธิโครงการหลวง

Effect of vitamin E and spirulina in broodstock diet on reproductive performance of the redclaw crayfish (*Cherax quadricarinatus*)

Gomut Unsrison¹ Sudjane Pornsopin² Prasan Pornsopin² Wisanuporn Ratanatrivong²
Weerasak Kokhao³ Sittichoke Muangpa³ Natanon Mapong² Prayoon Arthi² and Satha Talaka²

Abstract

Effect of vitamin E and spirulina in broodstock diet on reproductive performance of Redclaw crayfish (*Cherax quadricarinatus*) were conducted during October, 2014 – September, 2015. The experiment was compared among 3 kinds of diet which composed of 35 % cp shrimp pellet with 2,700 mg/100 g tuna oil and 100 mg/100 g vitamin C ; 35 % cp shrimp pellet with 2,700 mg/100 g tuna oil, 100 mg/100 g vitamin C and 100 mg/100 g vitamin E ; 35 % cp shrimp pellet with 2,700 mg/100 g tuna oil, 100 mg/100 g vitamin C and 3,000 mg/100 g dry spirulina. Brood redclaw crayfishes were reared in 2.45x3.76x0.70 m concrete ponds fill with 0.3 m of water level, and fed 1.5 % body weight per day. At the end of 6 months rearing periods, the result showed no statistical difference on growth performance among treatments. The reproductive performance showed as following ; the first spawning percentage, the average weight of berried females, weight of females without larvae, number of larvae per g female and weight of free living larvae were 51.59±27.49, 58.10±7.33, 63.74±18.29 % ; 103.38±11.83, 107.18±19.75, 106.79±7.26 g ; 86.96±12.28, 96.56±6.83, 94.09±5.23 g ; 5.56±2.05, 4.95±1.17, 6.27±1.28 larvae ; 0.0335±0.0012, 0.0350±0.0042, 0.0346±0.0011 g respectively. No statistical difference were found among treatments. The first spawning time of brood stock redclaw crayfish fed with spirulina shown higher percentage of early spawning than other groups.

Key word : Redclaw crayfish, broodstocks diet, Vitamin E, Spirulina

1. Coordinator Fishery, Royal Project Foundation
2. Chiang Mai Inland Fisheries Research and Development Center, Department of Fisheries
3. Royal Project Foundation

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
สารบัญตาราง	(1)
สารบัญภาพ	(2)
สารบัญตารางผนวก	(3)
บทนำ	1
ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	2
กรรมวิธีทดลอง	5
ผลการวิจัย	9
สรุปผลและข้อเสนอแนะ	18
เอกสารอ้างอิง	20
ภาคผนวก	23

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าเฉลี่ย (mean±SD) น้ำหนักตัว (กรัม) ความยาวตัว (เซนติเมตร) น้ำหนักเพิ่มต่อวัน (กรัมต่อวัน) อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน) และอัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) ของพ่อพันธุ์กึ่งข้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน	11
2	ค่าเฉลี่ย (mean±SD) น้ำหนักตัว (กรัม) ความยาวตัว (เซนติเมตร) น้ำหนักเพิ่มต่อวัน (กรัมต่อวัน) อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน) และอัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) ของแม่พันธุ์กึ่งข้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน	11
3	ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแม่กึ่งพร้อมไข่และหลังการปล่อยลูกกึ่ง (กรัม) จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อน้ำหนักแม่กึ่ง 1 กรัม (ตัว) และน้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่กึ่ง (กรัม)	13
4	อัตราแม่กึ่งมีไข่ (เปอร์เซ็นต์) ของแม่พันธุ์กึ่งข้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน	13
5	คุณสมบัติของน้ำในบ่อทดลองเลี้ยงกึ่งข้ามแดงระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน 2558 ที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน	15

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	อาหารทดลอง 3 ชุดการทดลอง	6
2	อัตราแม่กึ่งมีไข่ที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน	14
3	พ่อพันธุ์กึ่งก้ามแดง (ก) แม่พันธุ์กึ่งก้ามแดง (ข)	16
4	การชั่งน้ำหนักตัวและวัดความยาวตัวพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดง ก่อนและหลังการเพาะพันธุ์	16
5	แม่กึ่งพร้อมไข่ที่ได้รับการผสมสีเหลือง (ก) ไข่กึ่งมีพัฒนาการและสีไข่เข้มขึ้นเป็นสีส้ม (ข) ไข่กึ่งมีสีน้ำตาลแดงและพัฒนาถึงระยะมีจุดตา (ค) ลูกกึ่งพัฒนาถึงระยะมีรยางค์ (ง) ลูกกึ่งพร้อมรยางค์ชัดเจน (จ) ลูกกึ่งมีพัฒนาการสมบูรณ์ (รยางค์ครบ) แต่ยังคงอยู่กับตัวแม่กึ่ง (ฉ)	17
6	ลูกกึ่งระยะแรกที่ออกจากตัวแม่กึ่งยังรวมกันเป็นกลุ่ม (ก) ลูกกึ่งที่เป็นอิสระจากแม่กึ่ง (ข)	18

มูลนิธิ

โครงการหลวง
ROYAL PROJECT FOUNDATION

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวกที่

หน้า

1 ราคา (บาท) ต่อกิโลกรัม อาหารทดลอง 3 ชุดการทดลอง

24

บทนำ

กุ้งก้ามแดง (Redclaw crayfish) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cherax quadricarinatus* (Holdich และ Lowery, 1988 ; Mills, 1989) กุ้งก้ามแดงเป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (Invertebrate) ที่มีรูปร่างคล้ายกับกุ้ง และปู กุ้งก้ามแดงจัดอยู่ในครอบครัว Parastacidae ซึ่งจะพบเฉพาะในเขตซีกโลกใต้มีอยู่ 4 genus ได้แก่ *Geocherax*, *Parastacoides*, *Cherax* และ *Gramastacus* ในออสเตรเลีย *Cherax* sp. พบ 27 species ซึ่งมีทั่วไปแทบทุกเมืองโดยจะมีขนาดตั้งแต่ 60 ถึง 400 มิลลิเมตร โดยในกลุ่ม *Geocherax*, *Parastacoides* และ *Gramastacus* มีขนาดเล็กและมีนิสัยชอบขุดรูไม่เหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยง ส่วนกลุ่ม *Cherax* sp. มีขนาดใหญ่ขึ้นโดยจะมีขนาดมากกว่า 40 กรัม จนถึง 2 กิโลกรัม มีความยาว 20 – 30 เซนติเมตร (*Cherax tenuimanus*) ชนิดที่พบมากที่สุดได้แก่ Yabbie (*Cherax destructor*) สำหรับกุ้งก้ามแดง (*Cherax quadricarinatus*) มีนิสัยไม่ดุร้าย ชอบอาศัยอยู่ตามพืชน้ำบ่อหรือใต้ก้อนหิน มีสีน้ำตาลปนเขียว โดยเฉพาะตัวผู้จะมีลำตัวสีน้ำตาลเงินคราม และมีก้ามสีแดง จึงเป็นที่นิยมนำมาเลี้ยงในตู้กระจกโชว์นอกเหนือจากการเลี้ยง เพื่อการบริโภค หม่อมเจ้าภคีสรรณี องค์กรประธานมูลนิธิโครงการหลวง ได้ตั้งชื่อกุ้งชนิดนี้ว่า “กุ้งก้ามแดง” ปัจจุบัน กุ้งก้ามแดงเป็นที่นิยมบริโภคมากขึ้นทำให้ ประสพปัญหาการขาดแคลนลูกพันธุ์กุ้งก้ามแดง จึง จำเป็นต้อง มีการ ศึกษาวิจัยการเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามแดง เพื่อศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลูกกุ้งก้ามแดงเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการผลิตกุ้งก้ามแดงในตลาดซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี

อาหารเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสร้างไข่และน้ำเชื้อ ของสัตว์น้ำ เนื่องจากอาหารเป็นแหล่งพลังงานที่สัตว์น้ำนำไปใช้ในขบวนการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ โดยเฉพาะวิตามินอี หรือโทโคฟี รอล (tocopherol) ทำหน้าที่ร่วมกับซีลีเนียมและวิตามินซีในการควบคุมการสืบพันธุ์ให้เป็นปกติ ค้นพบเมื่อ ค.ศ. 1922 โดยอีแวนส์ และบิชอป (อ้างตาม วีรพงษ์ , 2536) พบว่าในธรรมชาติมี 8 ชนิด ชนิดที่สำคัญและมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แอลฟา-โทโคฟีรอล (alpha-tocopherol) มีคุณสมบัติละลายในไขมัน ทนต่อความร้อนและกรด แต่ถูกออกซิไดซ์ได้ง่ายด้วยออกซิเจน ปลาที่ได้รับวิตามินอีในปริมาณที่เหมาะสมจะแสดง ความสมบูรณ์เพศชัดเจน (วีรพงษ์, 2536) และช่วยให้ไขมีอัตราการฟักดี (Halver, 1989) นอกจากนี้มีการศึกษาการเสริมวิตามินอีในอาหารเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามกราม ในอัตรา 0, 50, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหาร เป็นระยะเวลา 9 สัปดาห์ พบว่า ปริมาณไข่ในแม่กุ้งก้ามกรามที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมวิตามินอี สูงกว่าแม่พันธุ์ที่เลี้ยงด้วยอาหารไม่ได้เสริมวิตามินอี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (มัลลิกา และจรัลรัตน์ , 2554) นอกจากนี้โทโคฟีรอลที่เป็นสารสังเคราะห์แล้ว ยังพบวิตามินอีในสาหร่าย สไปรูลิน่าอีกด้วย สาหร่ายสไปรูลิน่าเป็นวัตถุดิบอาหารที่นำมาใช้เป็นส่วนผสมในอาหารเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อให้มีความสมบูรณ์เพศอย่าง แพร่หลาย เนื่องจากสามารถเพาะเลี้ยงได้ และมีโปรตีนสูงถึง 71 เปอร์เซ็นต์ ประกอบด้วยกรดอะมิโนที่จำเป็นแก่ร่างกายครบทั้ง 10 ชนิด (จรรยาเกียรติ, 2550 ; Ducan and Klesius, 1996) มีไขมัน 2 - 7.3 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักแห้ง เป็นชนิดกรดไขมันจำเป็นไม่อิ่มตัว นอกจากนี้ยังประกอบด้วยรงควัตถุ ได้แก่ แคโรทีน (carotene) และ แซนโทฟิลล์ (xanthophyll) ไฟโคไซยานิน

(phycocyanin) อัลโล ไฟโคไซยานิน (allo phycocyanin) เบต้า-แคโรทีน (beta-carotene) คลอโรฟิลล์-เอ (chlorophyll-a) (เจียมจิตต์ , 2535 ; ขจรเกียรติ , 2550) และมีวิตามินซี วิตามินอี วิตามินบี 12 แคลเซียม-แพนโทธีนิต และแมงกานีส มีผลต่อความสมบูรณ์เพศของปลาและทำให้อัตราการฟักและการพัฒนาของตัวอ่อนดีขึ้น (วีรพงศ์, 2536; อมรรัตน์ และคณะ , 2549; Halver, 1989 และ Dehasque *et al.*, 1995) การศึกษาครั้งนี้ จึงศึกษาถึงผลของวิตามินอีสังเคราะห์และสาหร่ายสไปรูลิน่าต่อการผลิตลูกกุ้งก้ามแดง โดยการเสริมในอาหารพ่อแม่พันธุ์

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลของการเสริมวิตามินอีและสาหร่ายสไปรูลิน่าในอาหารของพ่อแม่พันธุ์กุ้งต่ออัตราการผลิตลูกกุ้งก้ามแดง

ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

วงจรชีวิตของกุ้งก้ามแดง

แม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงอายุ 1 ปี มีความคกของไข่ 100 – 300 ฟอง และมากกว่า 1,000 ฟอง เมื่อแม่พันธุ์อายุมากขึ้น ไข่จะฟักภายใน 6 – 10 สัปดาห์ กุ้งก้ามแดงฟักใหม่จะมีขนาด 0.02 กรัมต่อตัว และจะถูกปล่อยออกจากแม่พันธุ์ แต่ลูกของกุ้งก้ามแดงก็ยังคงอาศัยอยู่กับแม่พันธุ์ประมาณ 1 – 2 สัปดาห์ จึงจะเป็นอิสระภายใต้สิ่งแวดล้อมและอาหารที่เหมาะสม หลังจากฟักจนกระทั่งอายุ 50 – 60 วัน ลูกกุ้งก้ามแดงจะเจริญเติบโตจนมีขนาด 0.5 – 1.0 กรัมต่อตัว และจะเจริญเติบโตจนมีขนาด 50 – 100 กรัม ถึงวัยเจริญพันธุ์ได้ภายในอายุ 12 เดือน หรือ 1 ปี ขนาดที่พบว่ามีความใหญ่ที่สุดที่บันทึกไว้มีขนาดถึง 450 – 600 กรัมต่อตัว (Jones, 1990)

การสืบพันธุ์วางไข่ของกุ้งก้ามแดง

การสืบพันธุ์วางไข่ของกุ้งก้ามแดง จะมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำและความยาวของช่วงแสง โดยกุ้งก้ามแดงจะวางไข่เมื่ออุณหภูมิของน้ำเฉลี่ยระหว่าง 25 – 28 °C และช่วงแสง 14 ชั่วโมงสว่าง และ 10 ชั่วโมงมืด พบว่า 95% ของแม่พันธุ์สืบพันธุ์วางไข่ในบ่อเพาะพันธุ์ในช่วงระยะเวลา 14 สัปดาห์ (Jones, 1990) เมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์วางไข่ การจับคู่ผสมพันธุ์วางไข่ของกุ้งก้ามแดง ตัวผู้จะเกาะตัวเมียอยู่ด้านบนและปล่อยน้ำเชื้อขาวเหนียวติดบริเวณขาเดินของตัวเมีย ภายใน 12 – 14 ชั่วโมง ตัวเมียก็จะปล่อยไข่สู่ช่องเก็บไข่ชั่วคราวด้วยการกดแน่นของส่วนหาง ถุงน้ำเชื้อจะแตกออกจากโคนขาเดินคู่ที่ 5 ปล่อยน้ำเชื้อสู่ช่องเก็บไข่ การผสมระหว่างไข่กับน้ำเชื้อจะอยู่บริเวณนี้แล้วไข่ก็จะถูกปล่อยติดกับปลายของขาละเอียดที่ขวยน้ำ ไข่หลังผสมใหม่ ๆ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 มิลลิเมตร มีสีเขียวมะกอก ในระหว่าง 4 – 6 สัปดาห์ ไข่จะถูกดูแลตลอดถึงการทำความสะอาดไข่ด้วยขาเดินคู่ที่ 5 ของแม่พันธุ์และใช้ขวยน้ำโบกพัดเพื่อเป็นแหล่งให้ออกซิเจนแก่ไข่ด้วย ไข่ใช้เวลาพัฒนาโดยสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงสีของ

ไข่และฟักเป็นตัวภายใน 6-10 สัปดาห์ ลูกกุ้งฟักใหม่จะยังคงอยู่กับขาว่ายน้ำของแม่พันธุ์ประมาณ 1-2 สัปดาห์ (Sammy, 1988)

การเพาะพันธุ์

โดยทั่วไปแล้วการเพาะพันธุ์กุ้งก้ามแดงจะเริ่มจากการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ที่มีความสมบูรณ์ หรือ สุขภาพดี พิจารณาจากความสมบูรณ์ของร่างกายส่วนต่าง ๆ และสีปื้นต้น อัตราส่วนเพศของกุ้งก้ามแดงในการ จับคู่ผสมพันธุ์ที่เหมาะสมจะมีอัตราส่วนเพศผู้ : เพศเมียเท่ากับ 1 : 1 แต่สำหรับกุ้งก้ามแดงสามารถที่จะเพิ่ม จำนวนเพศเมียได้ เป็นอัตราส่วนที่แนะนำ จะมีอัตราส่วนเพศผู้ หรือ 2 ตัวต่อเพศเมีย 4 ตัวก็ได้ (Jones, 1990)

อาหารและการให้อาหารกุ้งก้ามแดง

ในธรรมชาติกุ้งก้ามแดงจะกินทั้งพืชและสัตว์ และกินทั้งซากพืชซากสัตว์เป็นอาหาร ในวัยอ่อนจะ กินแพลงก์ตอนสัตว์ สัตว์หน้าดิน ตัวอ่อนแมลง ซากพืช ซากสัตว์ที่ย่อยสลายโดยจุลินทรีย์เป็นอาหาร

พฤติกรรมการกินอาหารของกุ้งก้ามแดงไม่มีนิสัยกั วร้าว ในรอบ 24 ชั่วโมงของวัน จะชอบกิน อาหารตอนก่อนสว่างหรือก่อนค่ำในช่วงระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ พฤติกรรมการกินอาหารขึ้นกับความเข้มแสง และอุณหภูมิของน้ำ พฤติกรรมการกินอาหารของกุ้งก้ามแดงเรียกว่าเป็นแบบ Uniquely polytrophic animals (Momot *et al.*, 1978)

ความต้องการทางโภชนาการของกุ้งก้ามแดงต้องการอาหารที่มีระดับโปรตีนระหว่าง 15 - 45% โดยทั่วไปจะแนะนำให้อาหารที่มีระดับโปรตีน 18 - 20 % เป็นอาหารสมทบ แหล่งพลังงานในอาหารกุ้ง ก้ามแดงมาจากไขมันและคาร์โบไฮเดรต ไขมันที่จำเป็นประกอบด้วย 18 : 3W3, 20 : 5W3 และ 22 : 6W3 (Kanazawa *et al.*, 1976) อาหารควรมีแร่ธาตุจำพวกแคลเซียม ฟอสฟอรัส และแมกนีเซียม ปริมาณ 216, 210 และ 27 mg/100 กรัมอาหารตามลำดับ ส่วนวิตามินที่จำเป็นในอาหารสำหรับกุ้งก้ามแดง ควรมี Choline inositol และวิตามินซี (Deshimaru and Kuroki, 1974 ; Kanazawa *et al.*, 1976) สารสีในอาหาร ที่จำเป็น จำพวก Carotenoid (Astaxanthin) จะเป็นการเพิ่มสีส้มให้กุ้งก้ามแดง (Maguire, 1979)

คุณสมบัติของน้ำในการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง

กุ้งก้ามแดงเจริญเติบโตได้ดีที่สุดในน้ำอุณหภูมิระหว่าง 23 - 31 °C ซึ่งอุณหภูมิของน้ำไม่ควรเกิน 35°C และไม่ควรต่ำกว่า 10 °C บ่อเลี้ยงควรมีความลึกระหว่าง 1.50 - 2.00 เมตร ไม่ควรลึกเกินไป ถ้าลึกเกินไปจะมี ปัญหาการแยกชั้นของน้ำ (stratification) ทำให้อุณหภูมิพื้นบ่อเย็นเกินไป เป็นอันตรายต่อกุ้งก้ามแดง ซึ่งเป็น สัตว์น้ำที่อาศัยตามหน้าดินหรือพื้นบ่อ ค่าออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO) ไม่ควรมีค่าน้อยกว่า 5 mg/l (ppm), pH ควรอยู่ระหว่าง 6.5 - 9.0, ค่าความเป็นด่างและค่าความกระด้างของน้ำควรมากกว่า 50 mg/l as CaCO₃ เนื่องจากว่ากุ้งก้ามแดงต้องการแคลเซียมสูง จึงจำเป็นต้องให้ค่าที่ ingsongสูงด้วยเพื่อเป็นแหล่ง แคลเซียม ซึ่งมีผลต่อการลอกคราบเพื่อการเจริญเติบโตของกุ้งก้ามแดง ค่าแอมโมเนียไม่ควรเกิน 0.1 mg/l น้ำที่ใช้เลี้ยงไม่ควรขุ่นจากตะกอนดินเลยจะดีมาก ความขุ่นใสของน้ำจากแพลงก์ตอน ควรอยู่ระหว่าง 40 - 60 เซนติเมตร (Jones, 1990)

การเลี้ยงกุ้งก้ามแดงเชิงพาณิชย์ หรือการเลี้ยงแบบพัฒนาในออสเตรเลีย โดยขนาดเริ่มต้นทดลอง เลี้ยงขนาด 0.5 – 2.0 กรัมต่อตัว ปล่อยในอัตรา 10 ตัวต่อตารางเมตร เลี้ยงกุ้งเป็นระยะเวลา 6 – 18 เดือน ได้ผลผลิต 300 – 500 กรัมต่อตารางเมตร โดยผลผลิตสุดท้ายได้น้ำหนักกุ้งเฉลี่ย 70 – 100 กรัมต่อตัว อัตราการรอด 50 – 80 เปอร์เซ็นต์ (Jones, 1990) ในขณะที่การเลี้ยงกุ้งก้ามแดงในระบบการเลี้ยงแบบกึ่งพัฒนา โดยเลี้ยงในบ่อขนาดประมาณ 10,000 – 20,000 ตารางเมตร ระยะเวลาเลี้ยงประมาณ 180 – 210 วัน ปล่อยกุ้งขนาดเริ่มต้นระยะ juveniles ในอัตราความหนาแน่นเป็น 3.5 – 4 ตัวต่อตารางเมตร เมื่อสิ้นสุดการเลี้ยง ได้ผลผลิตประมาณ 1,500 – 2,000 กิโลกรัมต่อ 10,000 ตารางเมตร (หรือ 0.15 – 0.20 กิโลกรัมต่อตารางเมตร) (Xavier, 1997)

บทบาทของวิตามินอีและซีต่อสัตว์น้ำ

วิตามินอีมีโครงสร้างอยู่ 2 รูป คือ tocopherols และ tocotrienols (Dimascio *et al.*, 1991) โดย 1 โมเลกุลของ tocopherol สามารถป้องกันการเสื่อมสลาย (Antioxidants) ของไขมันได้ถึง 1000 โมเลกุลในเนื้อเยื่อผนังเซลล์ (Liebler, 1993)

ความต้องการของวิตามินอีในปลาที่มีการศึกษาไว้หลายชนิด เช่น ปลากลุ่ม Salmonids ต้องการวิตามินอี ปริมาณ 30 - 60 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของอาหาร (0.003 - 0.006 % โดยน้ำหนักอาหารแห้ง) (King, 1985) อย่างไรก็ตาม ความต้องการวิตามินอี ขึ้นกับปริมาณกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวในอาหารด้วย (Baker and Davies, 1996) ซึ่งถ้ากรดไขมันที่มีความไม่อิ่มตัวสูง (polyunsaturated fatty acid หรือ PUFA) และหากขาดวิตามินอี ก็มีผลต่อขบวนการสร้างถุงไข่แดงได้ (Yolk sac hypertrophy) และมีผลทำให้อัตรารอดของลูกปลาลดลงได้ ซึ่ง Fernander-Palacios *et al.* (1998) ได้ยืนยันผลของ PUFA และ วิตามินอี ต่อ อัตรารอด และ Yolk sac hypertrophy ของปลา Gilthead seabream (*Sparus auratus*) นอกจากนี้สิ่งแวดล้อม เช่น อุณหภูมิยังมีผลต่อการใช้ประโยชน์ของวิตามินอี และกรดไขมันด้วย (Hilton, 1989)

วิตามินอีเป็นวิตามินที่มีความจำเป็นต่อระบบสืบพันธุ์ของสัตว์น้ำ การเสริมวิตามินอีในอาหาร จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพในการวางไข่ของสัตว์น้ำ เช่น การทดลองเสริมวิตามินอีระดับ 0.5 เปอร์เซ็นต์ ในอาหารเม็ดเพื่อเลี้ยงแม่กุ้งกุลาดำบิบัติให้มีไข่แก่และผสมพันธุ์เร็ว มกับการให้อาหารสด ทำให้การใช้ประโยชน์แม่พันธุ์มีประสิทธิภาพสูงขึ้นในแง่จำนวนแม่กุ้งไข่แก่สูงกว่าเดิม 2.3 เท่า จำนวนนอเปลีสสูงกว่าเดิม 3.9 เท่า และอัตราฟักไข่สูงกว่าเดิม 1.9 เท่า (ไพฑูรย์และทวี, 2540) และ Cavalli *et al.* (2003) ได้รายงาน ว่า อาหารพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามกรามที่มีวิตามินอีในระดับ 300 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหาร เพียงพอต่อการสืบพันธุ์ และคุณภาพของลูกกุ้งก้ามกราม ส่วนการเสริมวิตามินซีในอาหารควรเสริมไม่น้อยกว่า 60 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหารเพื่อให้เพียงพอต่อการสืบพันธุ์และควบคุมคุณภาพลูกกุ้งก้ามกราม

Ai *et al.* (2003) รายงานไว้ว่า การเสริมวิตามินซีและอีในอาหารพ่อแม่พันธุ์ปูชนในอัตรา 0.5 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมอาหาร และ 0.022 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมอาหาร มีผลทำให้ค่าดัชนีความสมบูรณ์พันธุ์ ความคดของไข่และความสามารถในการฟักไข่ของแม่ปูชนดีขึ้น

มัลลิกา และจรีภรณ์ (2554) ศึกษาผลของการเสริมวิตามินอีในระดับต่างๆในอาหารเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ กุ้งก้ามกราม โดยเสริมในอัตรา 0 (ชุดควบคุม), 50, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหาร เลี้ยงกุ้ง เป็นระยะเวลา 9 สัปดาห์ พบว่า การเจริญเติบโต อัตรารอดตายพ่อแม่พันธุ์ การลอกคราบ อัตราการฟักไข่ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ปริมาณไข่ในแม่กุ้งก้ามกรามในชุดควบคุมมีค่าน้อยกว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชุดการทดลองอื่นๆ($p < 0.05$)

Roeland W. (2001) ได้ศึกษาบทบาทของไขมันและวิตามินต่อการเจริญพันธุ์ในกุ้งพันธุ์ *Litopenneaus vannamei* โดยแนะนำไว้ว่าให้ใช้ไขมันชนิดHUFA ในอัตรา 2% ในอาหารเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้ง ส่วนวิตามิน ซีและอี ในอัตรา 461 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหาร และ 377 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมอาหาร ตามลำดับ ถือว่าเป็นระดับที่เหมาะสมต่อความต้องการในพ่อแม่พันธุ์ในกุ้งพันธุ์ดังกล่าว

สาหร่ายสไปรูลิน่ามีระดับโปรตีนเป็นองค์ประกอบสูงถึง 71% (ความชื้น 7%) นอกจากนี้ยังมี แคลโรทีนและแซนโทฟิลล์ ปริมาณ 1.9 และ 1.8 กรัมต่อกิโลกรัม ตามลำดับ วิตามินอี (โทโคฟีคอล) เฉลี่ย 190 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ด้วย (อ้างตามเจียมจิตต์ บุญสม, 2535)

กรรมวิธีทดลอง

สถานที่ทดลอง ระยะเวลาทำการทดลอง

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ รวมระยะเวลาทดลองทั้งสิ้น 12 เดือน ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2557 ถึง 30 กันยายน 2558

อุปกรณ์การทดลอง

1. บ่อทดลอง

บ่อทดลองคอนกรีตขนาด 2.45 x 3.76 x 0.70 เมตร ระดับน้ำลึก 0.30 เมตร ภายในบ่อใส่ท่อพีวีซี ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5 นิ้ว ความยาว 0.2 เมตร สำหรับเป็นที่อาศัยหลบซ่อน จำนวนเท่ากับจำนวนพ่อแม่พันธุ์ กุ้ง แต่ละบ่อใส่หัวทรายเพิ่มอากาศจำนวน 6 หัว จำนวนเท่ากันทุกบ่อ เพื่อควบคุมค่าออกซิเจนที่ละลายในน้ำให้ไม่ น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยแบ่งเป็นบ่อพ่อแม่พันธุ์จำนวน 9 บ่อ และบ่อพ่อแม่พันธุ์ จำนวน 3 บ่อ

2. อาหารทดลองและการให้อาหาร

2.1 อาหารเม็ดสำเร็จรูป

อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาหน้า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร เป็นชุดควบคุม เสริมด้วยวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร ในอาหารชุดการทดลองที่ 2 และเสริมด้วยสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง ในอาหารชุดการทดลองที่ 3 หลังจากผสมอาหารทดลองให้ฝังในที่ร่มและเก็บอาหารไว้ใน

ตู้เย็น แล้วจึงนำไปให้พ่อแม่พันธุ์กุ้งทดลองต่อไป (ภาพที่ 1) ปริมาณการให้อาหารพ่อแม่พันธุ์ กุ้งเท่ากับ 1.5 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัวต่อวัน แบ่งให้วันละ 4 ครั้ง เวลา 16.00 น., 19.00 น., 21.00 น. และ 23.00 น.

อาหารชุดการทดลองที่ 1

อาหารชุดการทดลองที่ 2

อาหารชุดการทดลองที่ 3

ภาพที่ 1 อาหารทดลอง 3 ชุดการทดลอง

ชุดการทดลองที่ 1 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งด้วยระดับโปรตีน 35 %
ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร
และวิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร (ชุดควบคุม)

ชุดการทดลองที่ 2 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งด้วยระดับโปรตีน 35 %
ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร
วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร
และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร

ชุดการทดลองที่ 3 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งด้วยระดับโปรตีน 35 %
ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร
วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร
และสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง

2.2 อาหารมีชีวิต

การเตรียมไส้เดือนดิน

สายพันธุ์ที่นำมาเลี้ยง คือ สายพันธุ์ African Night Crawlers (AF) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Eudrilus eugeniae* ทำการเลี้ยงไส้เดือนดินในบ่อคอนกรีตกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.2 เมตร โดยเตรียมวัตถุดิบที่เป็นอาหารของไส้เดือนดิน ได้แก่ มูลวัวนม เศษผัก เศษใบไม้ ผักตบชวา เป็นต้น ขั้นตอนการเลี้ยง คือ นำมูลวัวนมที่ตากแห้งแล้ว แช่น้ำ 1 วัน แล้วเทน้ำทิ้ง ทำซ้ำจำนวน 3 ครั้ง จึงนำมูลวัวนมที่แช่น้ำครบ 3 ครั้ง เทกองไว้ในบ่อคอนกรีต แล้วหาเศษผักและใบไม้มาผสมลงไป แล้วจึงนำพ่อแม่พันธุ์ไส้เดือนดิน มีน้ำหนักเฉลี่ย

2.14±0.67 กรัม และความยาวเฉลี่ย 23.00±5.81 เซนติเมตร มาปล่อยในบ่อคอนกรีตบ่อละ 200 ตัว ใช้ระยะเวลาเลี้ยงประมาณ 3 เดือน จึงได้ลูกไส้เดือนน้ำหนัก 1.5 กรัม พร้อมสำหรับคัดไปใช้เป็นอาหารสมทบในการทดลองต่อไป

3. การเตรียมพ่อแม่พันธุ์กิ้งกวดทดลอง

ใช้พ่อแม่พันธุ์ กิ้งก่าแดง ที่มีอายุเท่ากันและเป็นกลุ่มประชากรเดียวกัน สำหรับแม่พันธุ์ กิ้งใช้แม่พันธุ์ที่เคยวางไข่แล้ว และยังไม่มีการจับคู่วางไข่ใหม่ โดยคัด พ่อพันธุ์กิ้งและแม่พันธุ์กิ้ง ขนาดใกล้เคียงกัน อายุ 16 เดือน มีน้ำหนักมากกว่า 60 กรัม ปล่อยแม่พันธุ์กิ้งจำนวนบ่อละ 14 ตัว จำนวน 9 บ่อ และพ่อพันธุ์กิ้งจำนวนบ่อละ 21 ตัว จำนวน 3 บ่อ (3 ชุดการทดลอง) รวมแม่พันธุ์กิ้ง 126 ตัว และพ่อพันธุ์กิ้ง 63 ตัว

4. การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งและการเพาะพันธุ์

เลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงแยกเพศ ด้วยอาหารชุดควบคุมในปริมาณ 1.5 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวต่อวัน ร่วมกับไส้เดือนดินเป็นอาหารสมทบ ระยะเวลา 30 วัน หลังจากนั้นจึงให้อาหารตามแผนการทดลองเป็นระยะเวลา 60 วัน เมื่อครบกำหนดจึง ดำเนินการเพาะพันธุ์โดย นำพ่อพันธุ์กิ้งลง บ่อแม่พันธุ์ กิ้ง ในอัตราส่วนเพศ 1 : 2 พ่อพันธุ์กิ้งจำนวน 7 ตัว ต่อแม่พันธุ์กิ้งจำนวน 14 ตัว ต่อ 1 บ่อเพาะพันธุ์ ฝ้าสังเกตพฤติกรรมการผสมพันธุ์ วางไข่จนกระทั่งแม่พันธุ์ กิ้งมีไข่ พร้อมกับบันทึกข้อมูลการสืบพันธุ์ วางไข่ และให้อาหารพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงตามแผนการทดลองต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดการทดลอง

5. การจัดการระหว่างการทดลอง

- ตักตะกอนและเศษอาหารเหลือทุกวันในตอนเช้าเวลา 08.30 น.
- ล้างทำความสะอาดบ่อทดลองเดือนละ 1 ครั้ง โดยเปลี่ยนถ่ายน้ำ 30% ของปริมาณน้ำในบ่อ
- วิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำและอุณหภูมิน้ำ ด้วยเครื่องมือวัดออกซิเจนที่ละลายในน้ำ ยี่ห้อ EUTECH รุ่น Cyber Scan DO110 ทุกวันเวลา 08.30 น. และ 15.00 น. และวิเคราะห์ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ค่าความเป็นด่าง ค่าความกระด้าง ปริมาณแอมโมเนียรวม และปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์อิสระในน้ำ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

6. การบันทึกข้อมูล ดังนี้

- น้ำหนักพ่อแม่พันธุ์กิ้งเริ่มต้น
- จำนวนแม่พันธุ์กิ้งที่มีไข่
- น้ำหนักพ่อพันธุ์กิ้งเมื่อสิ้นสุดการทดลอง
- วันที่ได้แม่พันธุ์กิ้งมีไข่ โดยนับจำนวนแม่พันธุ์กิ้งเมื่อพบแม่กิ้งพร้อมไข่
- จำนวนลูกกิ้งที่เป็นอิสระจากแม่พันธุ์กิ้ง
- น้ำหนักลูกกิ้งเมื่ออิสระจากแม่พันธุ์กิ้ง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (specific growth rate, SGR; เปอร์เซ็นต์ต่อวัน)

$$= \frac{\ln(\text{น้ำหนักกุ้งเมื่อสิ้นสุดการทดลอง}) - \ln(\text{น้ำหนักกุ้งเริ่มต้น})}{\text{ระยะเวลาทดลอง}} \times 100$$

7.2 อัตรารอดตาย (survival rate, เปอร์เซ็นต์)

$$= \frac{\text{จำนวนกุ้งเมื่อสิ้นสุดการทดลอง}}{\text{จำนวนกุ้งเริ่มต้น}} \times 100$$

7.3 อัตราแม่กุ้งมีไข่ (เปอร์เซ็นต์)

$$= \frac{\text{จำนวนแม่พันธุ์กุ้งมีไข่ (ตัว)}}{\text{จำนวนแม่พันธุ์กุ้งทั้งหมด (ตัว)}} \times 100$$

7.4 จำนวนลูกกุ้งเฉลี่ยต่อแม่พันธุ์กุ้ง น้ำหนัก 1 กรัม (ตัว)

$$= \frac{\text{จำนวนลูกกุ้ง (ตัว)}}{\text{น้ำหนักแม่พันธุ์กุ้ง (กรัม)}}$$

7.5 น้ำหนักเฉลี่ยลูกกุ้ง (กรัม) เมื่ออิสระจากแม่กุ้ง

$$= \frac{\text{น้ำหนักรวมลูกกุ้ง (กรัม)}}{\text{จำนวนลูกกุ้ง (ตัว)}}$$

นำข้อมูลอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ อัตรารอดตาย อัตราแม่กุ้งมีไข่ จำนวนลูกกุ้งต่อน้ำหนักแม่พันธุ์กุ้ง และน้ำหนักเฉลี่ยลูกกุ้ง ของกุ้งก้ามแดงมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองโดยวิธี Duncan's new multiple rang test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ด้วยโปรแกรม Sirichai statistic V.6.0 on window xp

วิธีดำเนินการทดลอง

การวางแผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอดสมบูรณ์ Completely Randomized Design ; (CRD) มี 3 ชุดการทดลองๆ ละ 3 ซ้ำ แบ่งชุดการทดลอง ดังนี้ คือ

ชุดการทดลองที่ 1 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งด้วยระดับโปรตีน 35 %

ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร

และวิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร (ชุดควบคุม)

ชุดการทดลองที่ 2 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งด้วยระดับโปรตีน 35 %
ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร
วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร
และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร

ชุดการทดลองที่ 3 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งด้วยระดับโปรตีน 35 %
ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร
วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร
และสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง

ทุกชุดการทดลองให้ใส่เดือนเป็นอาหารสมทบ (ใส่เดือน 1 ตัว ต่อพ่อแม่พันธุ์กึ่ง 1 ตัว) ในปริมาณเท่ากันทุกวัน วันละ 1 ครั้ง

ผลการวิจัย

การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดงในบ่อคอนกรีตขนาด 2.40x3.82x0.7 เมตร ระดับน้ำลึก 0.30 เมตร เลี้ยงด้วยอาหารเสริมวิตามินอี และสาหร่ายสไปรูลิน่าต่างกัน 3 ชุดการทดลอง ได้แก่ ชุดการทดลองที่ 1 อาหารกึ่งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร ชุดการทดลองที่ 2 อาหารกึ่งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร และชุดการทดลองที่ 3 อาหารกึ่งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง พ่อพันธุ์กึ่งก้ามแดงอายุ 16 เดือน มีน้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย 108.52±36.14, 115.93±35.39 และ 109.96±26.74 กรัม ตามลำดับ (ภาพที่ 3ก) แม่พันธุ์กึ่งก้ามแดง อายุ 16 เดือน มีน้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย 82.19±5.13, 87.54±4.91 และ 82.13±3.40 กรัม ตามลำดับ (ภาพที่ 3ข) ทดลองเลี้ยงเป็นระยะเวลา 6 เดือน มีผลการทดลองดังนี้

1. การเจริญเติบโต

1.1 น้ำหนักเฉลี่ย

เมื่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน พ่อพันธุ์กึ่งก้ามแดงมีน้ำหนักเฉลี่ย 139.94±9.26, 149.36±7.98 และ 138.71±3.91 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 1 และ ภาพที่ 4) แม่พันธุ์กึ่งก้ามแดงมีน้ำหนักเฉลี่ย 89.16±9.79, 93.49±11.62 และ 95.58±4.75 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 2 และ ภาพที่ 4) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยของพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมต่างกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

1.2 ความยาวเฉลี่ย

เมื่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน พ่อพันธุ์กิ้งก่าแดงมี ความยาวเฉลี่ย 17.15 ± 0.74 , 17.29 ± 0.36 และ 17.41 ± 0.11 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 1 และ ภาพที่ 4) แม่พันธุ์กิ้งก่าแดงมีความยาวเฉลี่ย 16.30 ± 0.88 , 16.20 ± 1.12 และ 16.24 ± 0.70 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2 และ ภาพที่ 4) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า ความยาวเฉลี่ยของพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

1.3 น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน

เมื่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน พ่อพันธุ์กิ้งก่าแดงมี น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน 0.2272 ± 0.0514 , 0.2796 ± 0.0443 และ 0.2687 ± 0.0217 กรัมต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 1) แม่พันธุ์กิ้งก่าแดงมี น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน 0.0388 ± 0.0343 , 0.0331 ± 0.0285 และ 0.0747 ± 0.0282 กรัมต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวันของพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดง ที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

1.4 อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย

เมื่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน พ่อพันธุ์กิ้งก่าแดงมีอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย 0.1404 ± 0.0374 , 0.1402 ± 0.0293 และ 0.1289 ± 0.0156 เปอร์เซ็นต์ต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 1) แม่พันธุ์กิ้งก่าแดงมีอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย 0.0434 ± 0.0385 , 0.0349 ± 0.0299 และ 0.0846 ± 0.0338 เปอร์เซ็นต์ต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ยของพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดง ที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

1.5 อัตรารอดตายเฉลี่ย

เมื่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน พ่อพันธุ์กิ้งก่าแดงมีอัตราการรอดตายเฉลี่ย 71.43 ± 14.29 , 80.95 ± 8.25 และ 76.19 ± 8.25 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) แม่พันธุ์กิ้งก่าแดงมีอัตราการรอดตายเฉลี่ย 95.24 ± 8.25 , 90.48 ± 16.50 และ 97.62 ± 4.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตรารอดตายเฉลี่ย ของพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารเสริมต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) น้ำหนักตัว (กรัม) ความยาวตัว (เซนติเมตร) น้ำหนักเพิ่มต่อวัน (กรัมต่อวัน) อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน) และอัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) ของพ่อพันธุ์ กุ้งก้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน

ค่าเฉลี่ยการเจริญเติบโต	ชุดการทดลอง		
	1	2	3
น้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย (กรัม)	108.52±36.14	115.93±35.39	109.96±26.74
ความยาวตัวเริ่มต้นเฉลี่ย (เซนติเมตร)	16.70±0.30	16.31±0.65	15.82±0.17
น้ำหนักตัวสุดท้ายเฉลี่ย (กรัม)	139.94±9.26	149.36±7.98	138.71±3.91
ความยาวตัวสุดท้ายเฉลี่ย (เซนติเมตร)	17.15±0.74	17.29±0.36	17.41±0.11
น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน (กรัมต่อตัวต่อวัน)	0.2272±0.0514	0.2796±0.0443	0.2687±0.0217
อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน)	0.1404±0.0374	0.1402±0.0293	0.1289±0.0156
อัตราการรอดตายเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	71.43±14.29	80.95±8.25	76.19±8.25

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (mean±SD) น้ำหนักตัว (กรัม) ความยาวตัว (เซนติเมตร) น้ำหนักเพิ่มต่อวัน (กรัมต่อวัน) อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน) และอัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์) ของแม่พันธุ์ กุ้งก้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน

ค่าเฉลี่ยการเจริญเติบโต	ชุดการทดลอง		
	1	2	3
น้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย (กรัม)	82.19±5.13	87.54±4.91	82.13±3.40
ความยาวตัวเริ่มต้นเฉลี่ย (เซนติเมตร)	15.48±0.20	15.84±0.43	15.48±0.27
น้ำหนักตัวสุดท้ายเฉลี่ย (กรัม)	89.16±9.79	93.49±11.62	95.58±4.75
ความยาวตัวสุดท้ายเฉลี่ย (เซนติเมตร)	16.30±0.88	16.20±1.12	16.24±0.70
น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน (กรัมต่อตัวต่อวัน)	0.0388±0.0343	0.0331±0.0285	0.0747±0.0282
อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์ต่อวัน)	0.0434±0.0385	0.0349±0.0299	0.0846±0.0338
อัตราการรอดตายเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	95.24±8.25	90.48±16.50	97.62±4.12

2. ประสิทธิภาพการสืบพันธุ์วางไข่ของกุ้งก้ามแดง

การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงด้วยอาหารต่างกัน 3 ชุดการทดลอง เริ่มการทดลอง เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2558 ถึงวันที่ 1 กันยายน 2558 โดยให้อาหารตามแผนการทดลองเป็นระยะเวลา 60 วัน หลังจากนั้น นำพ่อแม่พันธุ์กุ้งลงบ่อเพาะพันธุ์ และให้อาหารตามแผนการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง พบว่า แม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงที่ได้รับอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 มีประสิทธิภาพการสืบพันธุ์วางไข่ ดังนี้

2.1 น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งพร้อมไข่

เมื่อเลี้ยงแม่พันธุ์กึ่งกำแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งพร้อมไข่เท่ากับ 103.38 ± 11.83 , 107.18 ± 19.75 , 106.79 ± 7.26 กรัมต่อตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3 และภาพที่ 5) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งพร้อมไข่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

2.2 น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งหลังการปล่อยลูกกึ่ง

เมื่อเลี้ยงแม่พันธุ์กึ่งกำแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งหลังการปล่อยลูกกึ่งเท่ากับ 86.96 ± 12.28 , 96.56 ± 6.83 , 94.09 ± 5.23 กรัมต่อตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งหลังการปล่อยลูกกึ่ง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

2.3 อัตราแม่กึ่งมีไข่

เมื่อเลี้ยงแม่พันธุ์กึ่งกำแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 ระยะเวลา 6 เดือน ตรวจสอบการมีไข่ของแม่พันธุ์กึ่ง จำนวน 4 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 วันที่ 4 มิถุนายน 2558 พบแม่พันธุ์กึ่งมีไข่ 51.59 ± 27.49 , 58.10 ± 7.33 และ 63.74 ± 18.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตราแม่กึ่งมีไข่ ครั้งแรกไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ครั้งที่ 2 วันที่ 3 กรกฎาคม 2558 พบแม่พันธุ์กึ่งมีไข่ 33.73 ± 22.28 , 25.24 ± 16.68 และ 23.99 ± 14.56 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตราแม่กึ่งมีไข่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ครั้งที่ 3 วันที่ 7 กรกฎาคม 2558 พบแม่พันธุ์กึ่งมีไข่ 9.92 ± 10.80 , 16.67 ± 14.87 และ 12.27 ± 11.05 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตราแม่กึ่งมีไข่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) และครั้งที่ 4 วันที่ 23 กรกฎาคม 2558 พบแม่พันธุ์กึ่งมีไข่ 4.76 ± 8.25 , 0.00 ± 0.00 และ 0.00 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 4 และภาพที่ 5) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า อัตราแม่กึ่งมีไข่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่เปอร์เซ็นต์แม่กึ่งมีไข่ครั้งแรกของปี จากการเลี้ยงด้วยอาหาร ชุดการทดลองที่ 3 ให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์แม่กึ่งมีไข่ครั้งแรก 63.74 เปอร์เซ็นต์ ขณะที่ การเลี้ยงด้วยอาหาร ชุดการทดลองที่ 1 และ 2 แม่กึ่งมีไข่ครั้งแรกเฉลี่ย 51.59 และ 58.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 2)

2.4 จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อแม่กึ่ง น้ำหนัก 1 กรัม

เมื่อเลี้ยงแม่พันธุ์กึ่งกำแดงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อแม่กึ่ง น้ำหนัก 1 กรัม เท่ากับ 5.56 ± 2.05 , 4.95 ± 1.17 , 6.27 ± 1.28 ตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3 และภาพที่ 6) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อแม่กึ่ง น้ำหนัก 1 กรัม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

2.5 น้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่พันธุ์

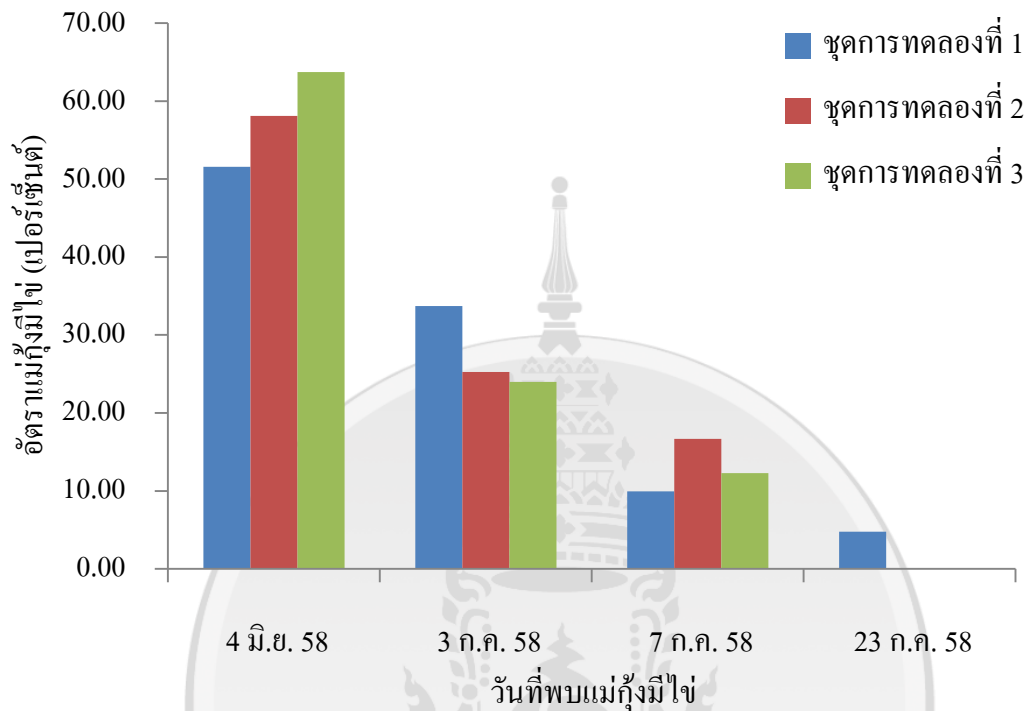
เมื่อเลี้ยงแม่พันธุ์กึ่งข้ามแดง ด้วยอาหารชุดการทดลอง ที่ 1, 2 และ 3 เป็นระยะเวลา 6 เดือน น้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่พันธุ์เท่ากับ 0.0335 ± 0.0012 , 0.0350 ± 0.0042 , 0.0346 ± 0.0011 กรัมต่อตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3) เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่พันธุ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแม่กึ่งพร้อมไข่และหลังการปล่อยลูกกึ่ง (กรัม) จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อน้ำหนักแม่กึ่ง 1 กรัม (ตัว) และน้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่กึ่ง (กรัม)

ค่าเฉลี่ยการผลิตลูกกึ่ง	ชุดการทดลอง		
	1	2	3
น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งพร้อมไข่ (กรัม)	103.38±11.83	107.18±19.75	106.79±7.26
น้ำหนักเฉลี่ยแม่กึ่งหลังการปล่อยลูกกึ่ง (กรัม)	86.96±12.28	96.56±6.83	94.09±5.23
จำนวนลูกกึ่งเฉลี่ยต่อน้ำหนักแม่กึ่ง 1 กรัม (ตัว)	5.56±2.05	4.95±1.17	6.27±1.28
น้ำหนักเฉลี่ยลูกกึ่งเมื่อออกจากแม่กึ่ง (กรัม)	0.0335±0.0012	0.0350±0.0042	0.0346±0.0011

ตารางที่ 4 อัตราการมีไข่ (เปอร์เซ็นต์) ของแม่พันธุ์กึ่งข้ามแดงที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกันในหนึ่งฤดูกาลสืบพันธุ์

วันที่พบแม่พันธุ์กึ่งมีไข่	ชุดการทดลอง		
	1	2	3
4 มิถุนายน 2558	51.59	58.10	63.74
3 กรกฎาคม 2558	33.73	25.23	23.99
7 กรกฎาคม 2558	9.92	16.67	12.27
23 กรกฎาคม 2558	4.76	0.00	0.00

ภาพที่ 2 อัตราแม่กึ่งมีไข่ที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน

คุณสมบัติของน้ำในบ่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดง

บ่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งก้ามแดง มีปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำเฉลี่ย 7.39 ± 0.34 มิลลิกรัมต่อลิตร อุณหภูมิน้ำเฉลี่ย 26.02 ± 1.34 องศาเซลเซียส อุณหภูมิอากาศเฉลี่ย 28.91 ± 1.23 องศาเซลเซียส ความเป็นด่างเฉลี่ย 143.56 ± 17.29 มิลลิกรัมต่อลิตรของแคลเซียมคาร์บอเนต ความกระด้างเฉลี่ย 136.82 ± 11.44 มิลลิกรัมต่อลิตรของแคลเซียมคาร์บอเนต ความเป็นกรดเป็นด่างเฉลี่ย 8.33 ± 0.34 (ตารางที่ 5) คาร์บอนไดออกไซด์อิสระในน้ำมีค่า 0.00 มิลลิกรัมต่อลิตร และแอมโมเนียรวมมีค่า 0.00 มิลลิกรัมต่อลิตร

ตารางที่ 5 คุณสมบัติของน้ำในบ่อทดลองเลี้ยงกุ้งก้ามแดงเฉลี่ยระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน 2558 ที่เลี้ยงด้วยอาหารต่างกัน

เดือน	ชุดการทดลอง	ปริมาณออกซิเจน ที่ละลายในน้ำเฉลี่ย (mg/l)	อุณหภูมิน้ำเฉลี่ย (°C)	อุณหภูมิก๊าซเฉลี่ย (°C)	ความเป็นต่างเฉลี่ย (mg/l as CaCO ₃)	ความกระด้างเฉลี่ย (mg/l as CaCO ₃)	ความเป็นกรดเป็นด่าง เฉลี่ย
มีนาคม 2558 (5-31 มีนาคม 2558)	1	7.85±0.10	23.33±0.75	27.40±5.40	124.17±0.29	123.67±5.35	8.28±0.06
	2	7.59±0.29	23.44±0.93	27.40±5.40	143.83±1.89	131.17±14.19	8.38±0.05
	3	7.75±0.37	23.26±0.71	27.40±5.40	139.25±7.40	121.58±15.40	8.18±0.33
เมษายน 2558	1	7.31±0.07	25.28±0.68	29.32±4.42	130.67±1.04	144.00±3.04	8.31±0.03
	2	7.16±0.06	25.30±0.72	29.32±4.42	141.92±12.15	139.17±4.07	8.31±0.19
	3	7.03±0.04	25.35±0.76	29.32±4.42	138.83±6.17	139.17±6.43	8.39±0.04
พฤษภาคม 2558	1	7.90±0.09	26.95±0.70	30.37±3.17	166.00±7.05	133.33±13.90	8.34±0.09
	2	7.67±0.10	27.40±0.81	30.39±3.16	178.89±19.95	122.33±15.50	8.44±0.17
	3	7.77±0.03	26.95±0.76	30.38±3.17	169.67±11.41	131.33±8.78	8.35±0.03
มิถุนายน 2558	1	7.55±0.18	26.91±0.55	29.85±2.78	154.33±24.27	141.83±12.29	7.92±0.04
	2	7.49±0.22	26.93±0.58	29.82±2.88	160.67±9.57	147.50±13.54	7.84±0.06
	3	7.58±0.19	26.63±0.51	29.83±2.81	161.17±7.18	145.83±9.09	7.84±0.04
กรกฎาคม 2558	1	7.09±0.17	26.25±0.54	27.45±1.81	119.83±13.77	119.50±6.56	8.03±0.20
	2	6.98±0.21	26.30±0.53	27.46±1.82	117.17±8.62	121.50±3.28	8.13±0.26
	3	7.01±0.15	26.27±0.55	27.47±1.81	124.00±23.83	130.33±19.78	8.17±0.15
สิงหาคม 2558	1	8.43±0.11	26.54±0.62	28.92±2.93	129.33±12.45	139.67±11.07	8.20±0.16
	2	7.18±0.53	26.43±0.55	28.92±2.93	134.17±17.90	132.60±13.26	8.33±0.42
	3	7.27±0.51	27.51±2.16	28.92±2.63	129.50±11.95	143.50±19.08	8.44±0.20
กันยายน 2558 (1 กันยายน 2558)	1	6.88±0.09	26.72±0.78	29.05±2.55	149.33±4.25	147.08±10.03	9.01±0.15
	2	6.90±0.13	26.34±0.65	29.05±2.55	149.25±6.66	156.50±6.50	8.88±0.19
	3	6.93±0.07	26.84±0.59	29.05±2.55	157.75±1.09	162.17±2.25	9.08±0.03
ค่าเฉลี่ย		7.39±0.34	26.02±1.34	28.91±1.23	143.56±17.29	136.82±11.44	8.33±0.34

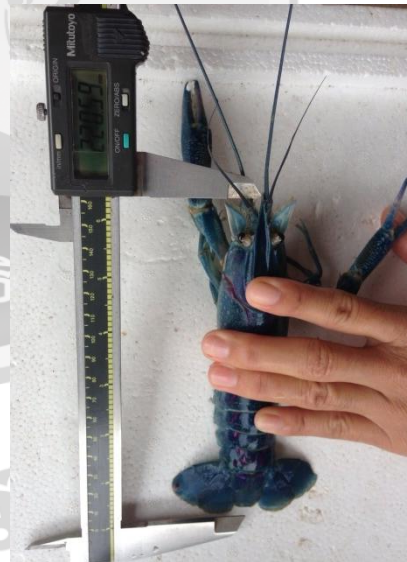

(ก)

(ข)

ภาพที่ 3 พ่อพันธุ์กุ้งก้ามแดง (ก)
แม่พันธุ์กุ้งก้ามแดง (ข)

ภาพที่ 4 การชั่งน้ำหนักตัวและวัดความยาวตัวพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงก่อนและหลังการเพาะพันธุ์

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

(จ)

(ฉ)

ภาพที่ 5 แม่กุ้งพร้อมไข่ที่ได้รับการผสมสีเหลือง (ก)

ไข่กุ้งมีพัฒนาการและสีไข่เข้มขึ้นเป็นสีส้ม (ข)

ไข่กุ้งมีสีน้ำตาลแดงและพัฒนาถึงระยะมีจุดตา (ค)

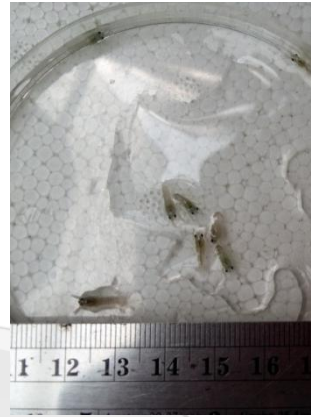
ลูกกุ้งพัฒนาถึงระยะมีรยางค์ (ง)

ลูกกุ้งพร้อมรยางค์ชัดเจน (จ)

ลูกกุ้งมีพัฒนาการสมบูรณ์ (รยางค์ครบ) แต่ยังคงอยู่กับตัวแม่กุ้ง (ฉ)

(ก)

(ข)

ภาพที่ 6 ลูกกุ้งระยะแรกที่ออกจากตัวแม่กุ้งยังรวมตัวกันเป็นกลุ่ม (ก)
ลูกกุ้งที่เป็นอิสระจากแม่กุ้ง (ข)

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1. การเจริญเติบโตของกุ้งก้ามแดง

การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงด้วยอาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาพุน้ำ 2,700 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร เสริมวิตามินอี และสาหร่ายสไปรูลิน่า ต่างกัน 3 ชุดการทดลอง ได้แก่ ชุดการทดลองที่ 1 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาพุน้ำ 2,700 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร ชุดการทดลองที่ 2 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาพุน้ำ 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร และชุดการทดลองที่ 3 อาหารเม็ดกุ้งรวมระดับโปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาพุน้ำ 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี 100 มก./100 กรัมอาหาร และสาหร่ายสไปรูลิน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง พ่อพันธุ์กุ้งก้ามแดงมีน้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย 108.52 ± 36.14 , 115.93 ± 35.39 และ 109.96 ± 26.74 กรัม ตามลำดับ แม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงมีน้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย 82.19 ± 5.13 , 87.54 ± 4.91 และ 82.13 ± 3.40 กรัม ตามลำดับ ทดลองเลี้ยงเป็นระยะเวลา 6 เดือน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า การเจริญเติบโตโดยน้ำหนักตัวเฉลี่ย ความยาวตัวเฉลี่ย น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อวัน และ อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะเฉลี่ยของ พ่อแม่พันธุ์กุ้งก้ามแดงทั้ง 3 ชุดการทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ในขณะที่เดียวกัน พบว่า พ่อพันธุ์กุ้งก้ามแดงมีการ เจริญเติบโต ดีกว่าแม่พันธุ์กุ้ง ก้ามแดง สอดคล้องกับการทดลองเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามแดงของ โกมุท และคณะ (2549) กล่าวว่า อาจเป็นเพราะกุ้งเพศผู้ โดยปกติเจริญเติบโตเร็วกว่ากุ้งเพศเมียโดยสายพันธุ์ และ/หรือกุ้งก้ามแดงเพศเมียมีการสร้างไข่ ฟักไข่ และดูแลตัวอ่อนอยู่กับตัว

2. ประสิทธิภาพการสืบพันธุ์วางไข่ของกิ้งก่าแดง

จากการทดลองให้อาหารพ่อแม่พันธุ์กิ้งก่าแดง ด้วยอาหารต่างกัน 3 ชุดการทดลอง พบว่า ประสิทธิภาพการสืบพันธุ์วางไข่ของกิ้งก่าแดงไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ทั้ง เพอร์เซ็นต์แม่กิ้งมีไข่ จำนวนลูกกิ้งเฉลี่ยต่อแม่กิ้ง น้ำหนัก 1 กรัม แต่เมื่อพิจารณาเปอร์เซ็นต์แม่กิ้งมีไข่ครั้งแรกของปีจากการเลี้ยงด้วยอาหารชุดการทดลองที่ 3 ผสมสาหร่ายสไปรูไลน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอาหารชุดการทดลองที่ 1 และ 2 ซึ่งในด้านการผลิตลูกกิ้งเพื่อให้มีลูกกิ้งเพิ่มขึ้นนั้น หากช่วงต้นปีการผลิต สามารถเพิ่มผลผลิตลูกกิ้งได้มากขึ้น จะส่งผลให้มีกิ้งขนาดตลาดเพื่อจำหน่ายในปลายปีเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น หากต้องการเลี้ยงกิ้งที่ได้แม่กิ้งมีไข่ และมีลูกกิ้งจำนวนมากในช่วงต้นฤดูกาลเพาะพันธุ์ ควรใช้อาหาร ชุดการทดลอง ที่ 3 ที่ให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์แม่กิ้งมีไข่ ครั้งแรก 63.74 เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ยจำนวนลูกกิ้ง 6.27 ตัวต่อแม่กิ้ง น้ำหนัก 1 กรัม ขณะที่แม่กิ้งที่เลี้ยงด้วย อาหาร ชุดการทดลองที่ 1 และ 2 มีไข่ครั้งแรกเฉลี่ย 51.59 และ 58.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ จำนวนลูกกิ้งเฉลี่ย 5.56 และ 4.95 ตัวต่อแม่กิ้ง น้ำหนัก 1 กรัม ตามลำดับ ทั้งนี้ อาหารกิ้งทดลองทั้ง 3 ชุดการทดลอง มีราคา 43.00, 44.30 และ 53.80 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

- โกมุท อุ๋นศรีสัง ประสาน พรโสภิน อุมาภรณ์ จรดล สุจน์ีย์ พรโสภิน และสมพร กันธิยะวงศ์. 2549 -2551. การเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามแดง. รายงานวิจัยโครงการหลวง.
- ขจรเกียรติ ศรีนวลสม. 2550. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลินาในสูตรอาหารต้นทุนต่ำเพื่อเป็นอาหารสัตว์น้ำ. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 53 หน้า.
- จกกล พรมยะ เทพรัตน์ อึ้งเศษฐพันธ์ และขจรเกียรติ แซ่ตัน . 2549. ผลของสาหร่ายสไปรูลินาสดต่อการเจริญเติบโตของลูกปลานิลแดง. 2549 ณ ศูนย์การศึกษาและฝึกอบรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. หน้า 283-291.
- เจียมจิตต์ บุญสม. 2535. ความลับของสาหร่ายสไปรูลินาผลทางการรักษาที่แพทย์ชาวญี่ปุ่นค้นพบ แปล อันดับที่ 105 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภากรุงเทพ. 219 หน้า.
- โชติ เขียนด้าง ปิยาลัย เหมทานนท์ และชัยวัฒน์ วิชัยวัฒน์. 2548. การใช้สไปรูลินาสดเป็นส่วนประกอบอาหารสำหรับอนุบาลลูกปลากะรังดอกแดง. เอกสารวิชาการฉบับที่ 44/2548. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช, กรมประมง. 14 หน้า.
- ไพฑูรย์ อรรถยานนท์ และทวี จินคามัยกุล . 2540. ศึกษาการเลี้ยงแม่กุ้งบิเบตาให้มีไข่แก่และผสมพันธุ์โดยใช้อาหารสดร่วมกับอาหารที่เสริมด้วยวิตามินอีในระดับต่างๆ เอกสารวิชาการฉบับที่ 17/2540. ศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต. กรมประมง. 20 หน้า.
- มัลลิกา วรณประภา และจิรภรณ์ มีศรี . 2554. ผลของวิตามินอีที่เสริมในอาหารกุ้งในระดับต่างๆ ต่อการมีไข่ของแม่พันธุ์กุ้งก้ามกราม. สารวิชาการประมง ปีที่ 7 ฉบับที่ 8/2554. หน้าที่ 89-92.
- วีรพงศ์ วุฒิชัยพันธ์ุชัย . 2536. อาหารปลา. ภาควิชาวาริชศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 216 หน้า.
- อมรรัตน์ เสริมวัฒนากุล พิสมัย สมสืบ นุชนรี ทองศรี และสาวิ ตรี วงศ์สุวรรณ. 2549. อาหารและการผลิตอาหารสัตว์น้ำ. สถาบันวิจัยอาหารสัตว์น้ำจืด, กรมประมง. 74 หน้า.
- Ai, C.X., Chen, L.Q., Zhou, Z.L., Deng, G.Y., Jiang, H.B., 2003. Effect of ascorbic acid and alpha-tocopherol in broodstock diet on reproductive performance of *Eriocheir sinensis*. Journal of Fisheries of China 27, 62-68. (in Chinese with English abstract).
- Baker,R.T.M. and S.J. Davies.1996. Oxidative nutritional stress associated with feeding rancid oils to African catfish, *Clarias gariepinus* (Burchell) and the protective role of a tocopherol. *Aquaculture Research*. 27:795-803.
- Cavalli, R.O., M. M. Frederico, P. Lavens, P. Sorgeloos, H. J. Nelis and A.P. De Leenheer. 2003. Effect of Dietary Supplementation of Vitamin C and E on maternal performance and larva quality of the Prawn *Macrobrachium rosenbergii*. *Aquaculture*227 : 131-146.

- Dehasque M., P. Candreva, M. Carrascosa and P. Lavens. 1995. Comparison of an Artificial Diet and Live food as Broodstock Maturation Diets for seabream (*Sparus aurata*) : Effects on Spawning and egg quality. In Larvi'95. European aquaculture Society. Special publication. No. 24. gent, belgium, 521 pp.
- Deshimaru, O. and Kuroki, K. 1974. Studies on purified diets for prawns. Basal composition of the diet. *Bull Jap. Soc. Sci. Fish.* 40, 415 – 19.
- Dimascio, P., M.E. Murphy and H. Sies. 1991. Antioxidant defense systems: the role carotenoids, tocopherols and thiols. *Am. J. Clin. Nutr.*, 53: 194S-200S.
- Ducan, P.L. and P.H Klesius. 1996. Effects of feeding *spirulina platensis* on specific and non-specific immune responses of channel catfish. *J. Aquat. Anim. Heal.*, 8 : 308 – 313.
- Fernandez-Palacios, H., M.S. Izquierdo, M. Gonzalez, L. Robaina and A. Valencia. 1998. Combined effect of dietary a tocopherol and n-HUFA on egg quality of gilthead seabream (*Sparus auratus*) broodstock. *Aquaculture.* 161:475-476.
- Halver, J.E. 1989. The Vitamins. In : Fish nutrition second edition. Academic Press, Inc. San Diego. pp. 31-109.
- Hilton, J.W. 1989. The interaction of vitamins, minerals and diet composition in the diet of fish. *Aquaculture.* 79 : 223-244.
- Holdich, D.M. and Lowery, R.S. (eds) 1988. Freshwater Crayfish :Biology, Management and Exploitation. Croom Helm, London.
- Izquierdo, M.S., H. Fernandez-Paracios and A.G.J. Tacon. 2001. Effect of broodstock nutrition on reproductive performance of fish. *Aquaculture.* 197:25-42.
- Jones, C.M. 1990. The Biology and Aquaculture Potential of the Tropical Freshwater Crayfish *Cherax quadricarinatus*. Queensland Department of Primary Industries, Information Series No. QI90028. 130 pp.
- Kanazawa, A., Teshima, S. and Tanaka, N. 1976. Nutritional requirements of prawns : effect of dietary lipis on growth. *Bull Jap. Soc. Sci. Fish.* 43(7), 849 – 856.
- King, I.B. 1985. Influence of vitamin E in reproductive in rainbow trout (*Salmo gairdneri*) Ph.D. thesis, University of Washington. 73p.
- Liebler,D.C. 1993. The role of metabolism in the oxidant function of vitamin E. *Crit. Rev.Toxicol.* 23:147-169.
- Maguire, G.B. 1979. Prawn Farming Industries in Japan, Philippines and Thailand. NSW State Fisheries Tech. Report, 110 pp.
- Mills, B.J. 1989. Australian Freshwater Crayfish Handbook of Aquaculture. 116 pp.

Momot, W.T., Gowing, H. and Jones, P.D. 1978. The dynamics of crayfish and their role in the ecosystem.

Am. Midl. Nat. 99, 10 – 35.

Roeland W. 2001. Role of Lipids, vitamins in maturing shrimp. Global aquaculture alliance, pp. 24-27.

Sammy, N. 1988. Breeding biology of *Cherax quadricarinatus* in the Northern Territory. In : Evans, L.H.

& O'Sullivan, D. (eds.).

Xavier, R.M. 1997. Production of redclaw crayfish in Ecuador. World aquaculture. Volume 28 (2) ; 5 – 10.

ตารางผนวกที่ 1 ราคา (บาท) ต่อกิโลกรัมอาหารทดลอง 3 ชุดการทดลอง

วัตถุดิบ (กรัม)	ชุดการทดลอง		
	1	2	3
อาหารกึ่ง โปรตีน 35% (กรัม)	1,000.00	1,000.00	1,000.00
สไปรูไลน่า (กรัม)	0.00	0.00	30
น้ำมันปลาทูน่า (มิลลิลิตร)	30.00	30.00	30.00
วิตามินซี (กรัม)	1.00	1.00	1.00
วิตามินอี (กรัม)	0.00	1.00	0.00
ราคา (บาท) ต่อกิโลกรัม	43.00	44.30	53.80

หมายเหตุ

- ชุดการทดลองที่ 1 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งด้วยระดับ โปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร (ชุดควบคุม)
- ชุดการทดลองที่ 2 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งด้วยระดับ โปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร และวิตามินอีในปริมาณเข้มข้น 100 มก./100 กรัมอาหาร
- ชุดการทดลองที่ 3 อาหารเม็ดเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์กึ่งด้วยระดับ โปรตีน 35% ผสมน้ำมันปลาทูน่า 2,700 มก./100 กรัมอาหาร วิตามินซี (Mono-phosphate) 100 มก./100 กรัมอาหาร และสาหร่ายสไปรูไลน่า 3,000 มก./100 กรัมอาหาร โดยน้ำหนักแห้ง

2. ราคาวัตถุดิบ

- อาหารกึ่งสำเร็จรูปชนิดเม็ดจมน้ำ โปรตีน 35% ราคา กิโลกรัมละ 40 บาท
- สาหร่ายสไปรูไลน่า ราคา กิโลกรัมละ 360 บาท
- น้ำมันปลาทูน่า ขนาดบรรจุ 1 ถึง 20 ลิตร ราคา 1,852 บาท
- วิตามินซี ราคา กิโลกรัมละ 220 บาท
- วิตามินอี ราคา กิโลกรัมละ 1,300 บาท